

România pe înțelesul tuturor

Vine Jiji: Faceți pîrtie!

de Liviu Antonesei

Acum, după încheierea scandalului bilețului roz sau galben, care la televizor părea mai degrabă gri, toată lumea își imaginează că a câștigat. Autoarea transferului Norvegiei în EU și a abolirii monarhiei în aceeași țară, pentru că i-ar fi tras-o lui Tăriceanu, în vreme ce-i erau controlate contractele cu RAPPS. Președintele pentru că ar fi punctat din nou contra premierului, nu atît prin bilet, care nu are implicații juridice, cît prin tot ce-a spus, în prime time, despre „grupurile de interese” acreditate pe lîngă guvern. Ba chiar și premierul crede că va fi câștigat ceva, prin revelațiile – de altfel, multe făcute de ceva vreme în presă, singura noutate fiind că în unele cazuri a fost sesizat Parchetul – despre celelalte „grupuri de interese”, de pe lîngă Cotroceni și Primăria Capitalei. PSD crede că a câștigat și el ceva, prin șubrezirea concomitentă a guvernului și a instituției prezidențiale, strigă „încurcă-i, drace!”, cere demisia tuturor, sperînd că va urca în sondaje nefăcînd practic nimic, dînd doar din gură. PD-iștii se bucură în taină, nelovind convingător în premier, dar apărîndu-l cu ardoare pe șeful statului, dar în fapt și al partidului. Jurnaliștii, talk show-iștii, editorialiștii, comentatorii și analiștii se bucură și ei – și nu mă exclud cu totul din această postură! – că au avut aproape o săptămîină faină spectaculoasă de măcinat pe ecrane, pe unde și în paginile ziarelor. PRM tratează situația, mai degrabă, cu umor, sigur de calitate îndolienică, neîndoindu-se că din „titanica încleștare” nu are cum să nu iasă în câștig electoral.

Ei, bine, se înșală cu toții, ne înșelăm cu toții! Dacă mai era nevoie de ceva pentru ca populația să conchidă că toate partidele și toți politicienii sînt o apă și-un pămînt, exact de un scandal de acest tip era nevoie. Un asemenea spectacol mediatic era necesar. și el a fost oferit cu nonșalanță de noi toți, politicieni și „interpreți”. În 2004, președintele și Alianța D. A. au primit voturile electoratului dintr-un singur motiv. Populația era sătulă nu doar să vadă mutra d-lui Năstase toată ziua la televizor, ci și de corupția generalizată ce caracteriza regimul PSD. Dl. Băsescu și Alianța au primit voturile nu pentru că păreau mai deștepți decît antecesorii – pe care nimeni nu i-a acuzat de prostie, de altfel –, ci pentru că se declarau mai cinstiți și foarte decîși să declanșeze o luptă necruțătoare împotriva corupției. După doi ani de guvernare, această luptă n-a înregistrat vreun succes răsunător, legea DNA a trecut cu hopuri prin Parlament, iar cea referitoare la ANI a rămas blocată acolo. În schimb, prin vocile reunite ale președintelui și premierului, aceeași populație află că palatele Victoria și Cotroceni nu sînt principalele centre ale puterii politice executive din România, ci un fel de locuri de adunare ale mafiiilor petroliste, din construcții și crîșme! Cît privește al treilea palat, cel al Parlamentului, oricum lăsa impresia unei adunături de pomanagii și bandiți, care se opun oricărui legi ale purificării juridice și morale. Poporul află, prin urmare, că „sistemul ticăloșit”, denunțat în campania electorală, nu are culoare politică, nu cunoaște granițe între partide, nici între instituțiile puterii, mai mult, că pare etern, alegerile nefăcînd altceva decît să schimbe găștile între ele. Găști care, de altfel, la nivelul Parlamentului, la votarea legilor sensibile, nici măcar nu mai pot fi distinse. Mișto imagine, aș spune, ca artist ce sînt, păcat că se referă exact la cei care ne conduc și de la care, cu toții, am fi așteptat altceva.

Cine câștigă, totuși, din această sarabandă de dezvăluiri, scandaluri, bilețele, telefoane, declarații politice incendiare și editoriale necruțătoare? După cum arată deja toate sondajele din ultima vreme, doar Jiji. Toate evenimentele de această natură nu mai aduc de mult voturi opoziției sistemice, deci PSD, nici măcar PRM, perceput deja ca partid sistemic, cu delegați la Parlamentul European, ci exclusiv lui Jiji și partidului său, care cresc în sondaje într-o zi cît alții într-o lună. Să nu mi se spună că asta se datorează doar „gigipomanagiilor”, cum inspirat îi numea cineva pe profitorii „generozității” acestui Mihai Viteazul de la Pipera! Deși, cu fiecare pomană de curent ori case, cu fiecare „donație” lăsată prin parohiile patriei, la fiecare aterizare cu elicopterul la vreun loc de dezastru, numărul acesta e în creștere continuă, nu ei vor forma grosul electoratului penegist și jijist. Ne amintim că, în 2000, am mai avut parte de un vot de protest, cînd o parte din electoratul dezamăgit al Convenției și o mulțime din tinerii care votau prima oară au dat voturile „tribunului”

și cloacei sale politice. Exact asta ne așteaptă în 2008, mai ales că nu sînt semne că bălăcăreala generală dintre politrucii sistemici are șanse să se oprească vreodată. Doar că, de data aceasta, PRM-ul fiind deja perceput ca aparținînd sistemului, „ticăloșit” de bună samă, voturile o vor lua în această nouă direcție. și atunci, președintele va regreta chefurile imprudente de după victoriile fotbalistice, peneliștii și pediștii războiul fratricid, pelediștii diversiunea reformei PNL prin spargerea acestuia, pesediștii leadershipul defectuos și comportamentul duplicitar, aiudoma udemeriștilor de altfel, iar conservatorii nu vor regreta nimic că vor fi dispărut între timp. Iar bandele de becalieni vor cînta, lovind în stînga și-n dreapta ca la meciurile Stelei ori la „Marșul toleranței”, în vreme ce vor ataca Cotrocenii înainte de termen : faceți loc, faceți loc, Jiji e pe primul loc! Vă place acest tablou politic? Nici mie! Dar se vedea treaba că le place politrucilor noștri democratici devreme ce-și ridică non-stop poalele peste cap!